

Aşa cum era-nconjurat
(Psalmul 125)

Aşa cum era-nconjurat
Şi Ierusalimul bogat,
Cu munţi înalţi şi stîncoşi,
Cu munţi înalţi şi frumoşi.
Aşa ne-nconjoară mereu,
Al nostru slăvit Dumnezeu.
Cu-al Lui ajutor minunat,
Căci Domnul de noi s-a-ndurat.

Cor:
Pentru binefacerile Tale,
Doamne, care ne-au înconjurat,
Pe a mîntuirii sfîntă cale,
(:Noi îţi mulţumim neîncetat:)

Aşa ca Sionul slăvit,
Ce stă nemişcat, neclintit,
Aşa ca şi munţii stîncoşi,
Sînt tari şi acei credincioşi.
De jur împrejur noi avem
Un scut minunat, protector.
Ca munţii înalţi din Salem,
De sus noi primim ajutor.

Toiagul acelor stricaţi
Va fi nimicit, anulat.
Ei nu vor domni pentru veci,
Aici pe pămîntul stricat.
Nu cumva cei neprihăniţi
Să guste din roadele lor.
Cei răi toţi vor fi nimiciţi
În focul cel chinuitor.

Cei buni însă vor străluci,
Căci pacea de sus va veni.
Căci Domnul ne va-nconjura
Cu pace şi dragostea Sa.
De-aceea spre cer să urcăm,
Spre locul pe care-l visăm.
Căci noi sîntem înconjuraţi
Cu dragostea Domnului, fraţi.

Amin